

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Ct. Nr 29

ZAL JIMMY STONE HEELHUIDS UIT DEZE WORSTELING KOMEN?

(lees onze roman blz. 14 en 15)

Leve de vrijheid !

MAANDENLANG heb je tussen vier muren gezeten en heeft men van je vlijt, aandacht, zelfbeheersing en wat weet ik nog al gevraagd. Men had het recht en de plicht om dat te doen. Je hebt je best gedaan om je aan al deze verplichtingen te onderwerpen, en met een goed rapport naar huis te komen.

De beste beloning voor je ijver is twee maanden vrijheid. Wanneer je 's morgens opstaat, mag je doen wat je wil : spelen, fietsen, knutselen, om het even wat.

Het best kan men van die heerlijke vrijheid genieten aan zee, waar alles eindeloos is. Boven het water waarvan de einder versmelt met de lucht, hangt een heerlijke hemel. Heb je op het strand reeds de roep der verten gehoord, wanneer schepen met onbekende bestemming voorbij varen ?

Reizen is, naast het genot van de volle vrijheid in open lucht, een van de heerlijkste ervaringen die een mens kan beleven. Men leert andere volken, landschappen kennen. Men hoort andere talen, men eet andere schotels, men slaapt, woont en wandelt in een totaal nieuwe omgeving met 'n onbekende charme.

Ik wens je véél vakantiegenot !

Kuifje



WIE VINDT HET SPREEKWOORD ?

IN deze rebus is er een algemeen gekend volksgezegde verborgen. Wie vindt het eerst zoeken en als je het werkelijk niet vindt dan mag je kijken...

GEEFT LICHTMIS ZONNESCHIJN
T ZAL LATER WINTER ZIJN



ZEG HET MET BRANDNETELS

DE nieuwe burgemeester van Wannbach (West Duitsland) werd feestelijk ingehaald en kreeg van zijn gemeenteraad een ruiker brandnetels... Waarom ? Wel, de gemeenteraad wilde er de nieuwe burgervader slechts op attent maken, dat vele BRANDENDE PROBLEMEN op een oplossing wachtten.

JE GAAT MET VAKANTIE

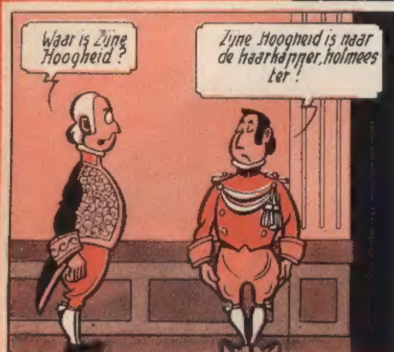
...Maar, je zou « Kuifje » toch graag iedere week lezen.

OM JE WEEKBLAD OM HET EVEN WAAR TE ONTVANGEN, BEZORG JE ONS DIT :

1. Indien je geabonneerd bent, je naam adres en abonnementsnummer. Bovendien JE VAKANTIEADRES alsmede het begin en het einde van je verblijf op dit adres.

2. Indien je niet geabonneerd bent, geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt er VOOR IEDER GEWENST NUMMER 8 F. in postzegels aan toe. 10 F. voor het buitenland.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE





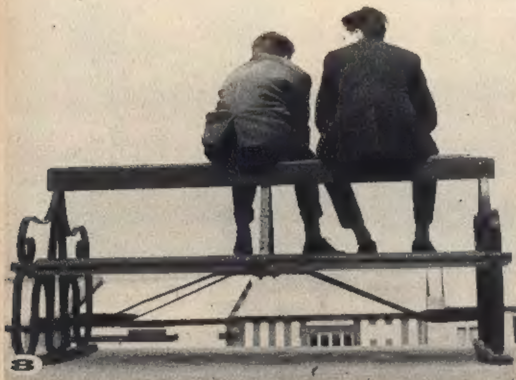




Onze permanente

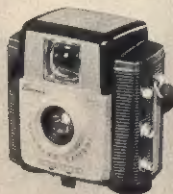
FOTOPRIJSVRAAG

PRACHTIGE PRIJZEN



Claude Cambier, uit Anderlecht, maakte deze foto en schreef er op « Dialoog ». Hij won de prijs van de week en kreeg een prachtig fototoestel BROWNIE STARLET.

KODAK geeft je een wenk



KEN je het toestel KODAK « Brownie Starlet » ? Het is een klein, elegant en goed fototoestel, dat slechts 395 F. kost.

Met een Starlet en een film Kodacolor Nr. 127 kan je twaalf prachtige foto's in natuurlijke kleuren maken van 9 x 9 cm.

DE WEG VAN DE JEUGD



OPGELET...

INDIEN JE IN BRUSSEL WOONT DAN GA JE KIJKEN NAAR

de echte racewagens die van hedenochtend
die van hedenochtend
en tot 26 dezer rijden op het Rogierplein !

Dank zij BP, neem je deel aan

ECHTE AUTORACEN !

DE WEG VAN DE JEUGD BP IS



te OOSTENDE
van 29 juli tot 2 aug

te MIDDELKERKE
van 5 tot 9 augustus

te LAROCHE
van 12 tot 16 aug.

Laat je inschrijven voor deze prachtige wedrennen in de vier dagen die de racen voorafgaan !

VOLGENDE WEEK :

MIJN 24 UREN VAN LE MANS

DOOR

PAUL FRERE

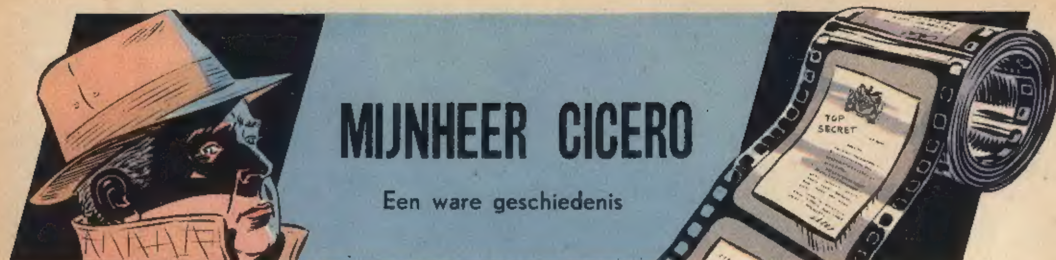
2e op Aston-Martin



DOOR WILLY VANDERSTEEN

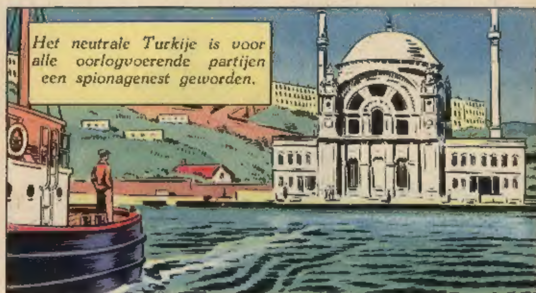




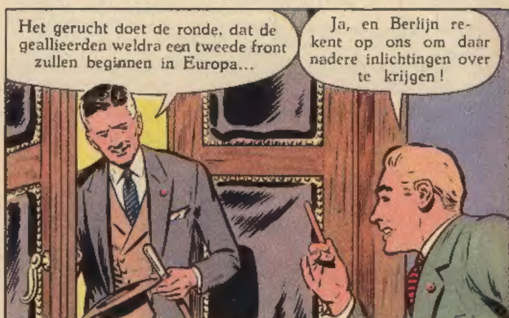


Getekend door Fernand Cheneval naar een scenario van Yves Duval






















Ekskuseer, maar de zaak die me naar hier heeft gebracht moet volstrekt geheim blijven...
HO!


Vraag aan attaché Moyzisch, uw baas, onmiddellijk naar hier te komen!


Ik snap er niets van, Frau Jenke... Goed, ik kom dadelijk!


!?
Dank u, mevrouw, en gelieve ons nu alleen te laten...


Vooreerst moet u mij uw erewoord geven over ons gesprek met niemand te spreken, tenzij met de ambassadeur...


Indien u uw woord niet houdt, zal ik niet aarzelen om...
Goed, wat wens je te weten?

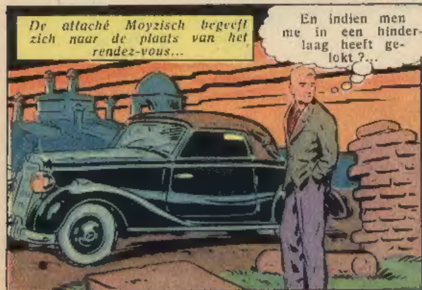

Een uur later...
Ik zal u dus de 30e om 3 uur opbellen! U moet me dan maar weten te vertellen of uw regering belangstelling heeft voor mijn voorstel...


De volgende dag...
Dat is fantastisch!
En hij beweert huisknecht te zijn bij de Britse ambassade?


Maar hij eist 20.000 pond sterling voor elke film die hij ons zal bezorgen...
Indien het werkelijk foto's zijn van de vertrouwelijke nota's van de Engelse regering, zijn ze dat waard!


*De ambassade stelt Berlijn met codetelegrammen op de hoogte van het ongewoon voorstel. Drie dagen later komen de fondsen toe per vliegtuig.
Op de afgesproken avond...*


Wees zeer voorzichtig, Moyzisch! Onze diplomatieke relaties met Turkije staan op het spel! Indien u een schandaal veroorzaakt op neutraal grondgebied kan ik u niet dekken!


De attaché Moyzisch begeeft zich naar de plaats van het rendez-vous...
En indien men me in een hinderlaag heeft gelokt?...


Ha, daar bent u!
Wij mogen niet hier blijven. Hebt u het geld bij?


...40.000 pond sterling... Goed, dat klopt. Ziehier de twee eerste microfilms.


Ik hoop dat ik niet zoveel geld voor niets gegeven heb!
U zal er me nog vragen! Ik zal u over enkele dagen weer opbellen!


Diezelfde nacht...
Maar ik droom! Dat zijn de jongste vertrouwelijke nota's van het Brits kabinet!


De volgende dag...
Er wordt voortdurend gesproken over een operatie « Overlord » in mei-juni...
Zou dat de beruchte landing zijn?


Zend deze nota's naar Berlijn. De fotografische vergrotingen zullen volgen per vliegtuig.


Aangezien deze dokumenten zeer welsprekend zijn, zullen wij onze geheimzinnige leverancier CICERO noemen naar de grote Romeinse redenaar!


Minister von Ribbentrop blijft sceptisch...
Neen, mijne heren, dat is te mooi om waar te zijn! Ik vermoed een valstrik van de Britten!


Wat antwoorden we aan de ambassade te Ankara?
Stuur hen 300.000 van *onze* ponden, en laat ze alles kopen wat die man hen aanbiedt...


Maandenlang blijft de eigenaardige mijnheer Cicero aan attaché Moyzisch de meest sensationele dokumenten verkopen.


De operatie « Overlord » schijnt werkelijkheid te worden!
Ja, er is spraak van een landing in Normandië in juni.

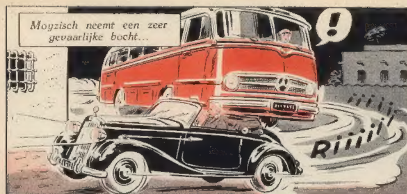

... Berlijn blijft doof voor deze bedreiging...
De minister aanziet al deze inlichtingen als een hinderlaag...


Maar op een avond, in april 1944, tijdens een nieuw rendez-vous...


Die zwarte auto blijft achter ons rijden. Ik geloof dat wij gevolgd worden...


Moyzisch drukt het gaspedaal in, en tracht aan zijn achtervolgers te ontsnappen.


Ben je gek? Eén schot, en wij zijn er alle twee geweest!









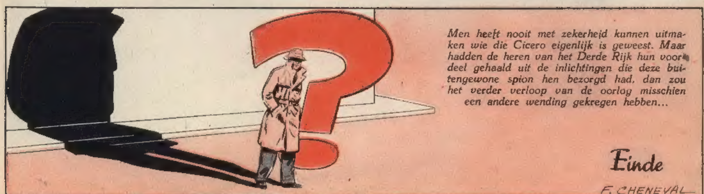












Volgende week : DUIKBOOT GEVONDEN !

Chlorophyl en Minimum zijn naar hun geboorteland teruggekeerd
Zij vertellen aan Torpedo wat zij op Notenschelp beleefd hebben

DE TERUGKEER



















HEB JE HET ALBUM»CHLOROPHYL EN

VAN CHLOROPHYL DOOR RAYMOND MACHEROT

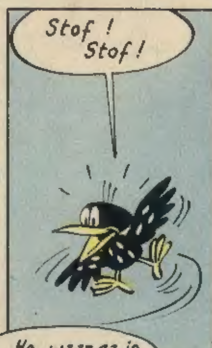




















E SAMENZWEERDERS» REEDS GELEZEN ?

(Wordt voortgezet.)

ONZE VRIENDEN TEKENAAARS VERGADERDEN



ONZE tekenaars vergaderden in een bureau van de Kuifje's Building. Er heerste een vrolijke, aangename stemming en er werd ook gewerkt. Op onze foto's zie je van links naar rechts (boven) : onze vrienden Craenhals, Graton, Weinberg, Hergé, Tibet en Martin. (Onderaan) : De Moor, Fred en Liliane Funcken, Willy Vandersteen, Attanasio en Macherot. Op de achtergrond : het Justitiepaleis.







HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE RONDE IS DOOD, LEVE DE RONDE !

DE Ronde van Frankrijk 1959 is gedaan en men spreekt alweer van de volgende.

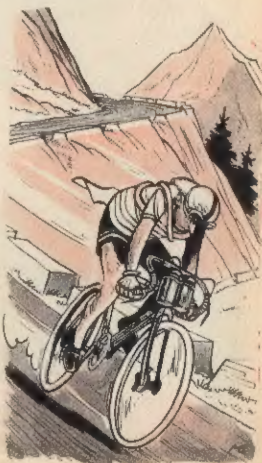
« Wat een dwaasheid ! » zal je me zeggen. Maar, ieder jaar gaat het zo. Nauwelijks heeft men de aankomst in het Prinsenpark gevierd, of reeds worden plannen gemaakt voor de volgende Ronde.

Vandaag wou ik je echter niet praten over de Tour die zo pas geëindigd is, maar wel over een Ronde van Frankrijk die lang geleden verreden werd en die voor de Belgische Sportliefhebbers onvergetelijk is. Ik bedoel hier de Ronde van Frankrijk 1935. Wij hebben hem niet gevolgd per auto, per moto of per fiets, maar wel langs de radio en bij middel van de dagbladen. Wij luisterden toen naar de Franse radio, want België had nog geen speciale sportreporter voor de Tour. In die tijd wonnen de Belgen echter, nu ze een radioreporter hebben... gaan de anderen met de palmen lopen !

Maar, alle gekheid op een stokje, hoe was dat ook weer in het gezegend jaar 1935 ? Wel, de Belgen reden fantastisch goed. Het was de Ronde van Romain Maes, Vervaecke, Lowie, Aerts en nog andere flinke renners. Toen de kleine Romain Maes vertrok, dacht niemand er aan dat hij de Ronde zou winnen. Hij won de eerste rit, trok de gele trui aan en **droeg ze tot in het Prinsenpark** ! Ja, waarachtig, hij wou ze niet meer afstaan ! In de Franse dagbladen kon je iedere dag in koeien van letters deze titel lezen : « Zal Romain Maes zijn gele trui vandaag verliezen ? » De Belgen wachtten iedere dag met ongeduld op de speciale editie die 's avonds werd uitgegeven, alleen maar om het verslag van de Ronde te brengen. Met een zucht van verlichting lazen zij in de Belgische kranten deze titel : « Romain Maes heeft nog steeds de gele trui ! »

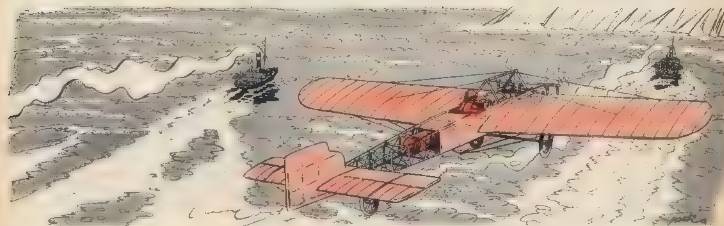
Het kostte veel moeite de gele trui te behouden. Al de Belgische renners spanden zich als één man in voor de zaak. De oude Karel Van Wijnendaele en de andere verzorgers waakten soms een hele nacht bij de jonge Romain Maes. Deze laatste was moe en had koorts. 's Morgens zei hij : « Ik kan niet meer ! » Men moedigde hem aan, men zette hem op zijn fiets en zei : « Romain, vooruit ! Duw op de pedalen en het zal wel gaan ! » De jonge, kleine maar dappere Romain Maes raapte al zijn krachten samen en duwde op de pedalen. Hij deed het zo schitterend dat hij, zoals ik het reeds zei, met de gele trui het Prinsenpark te Parijs kwam binnen gereden. En dat was niet alles ! Hij kwam éérst en helemaal alléén het park binnen gereden. De massa was zo verbaasd dat er enkele momenten een grote stilte heerste alvorens het gejubel losbarstte...

Wat de Belgische sportliefhebbers deden toen de triumf van Romain Maes bekend was, kan ik je niet beschrijven. Het is trouwens doodgewoon onbeschrijflijk ! Indien je me niet gelooft, vraag het dan eens aan je vader of aan een van je ooms. Zij zullen bevestigen dat ik de waarheid vertel.



HET IS VIJFTIG JAAR GELEDEN DAT...

LOUIS BLERIOT OVER HET KANAAL VLOOG



IN de lente van het jaar 1908, keken al de Parijzenaars die per fiets naar Neuilly reden, naar een atelier op de boulevard Victor Hugo met een uithangbord waarop men dit kon lezen : « Louis Blériot. Aeronautische opzoekingen ». Achter de deur met dit uithangbord een soort van grote, oude schuur, en in die schuur en sputterende motor. De fietsers lachten en zeiden tot elkaar : « Die arme idioot slooft zich weer af op zijn « Antoinette ». Hij heeft hogere studies gedaan, hij is vader van vijf kinderen en staat aan het hoofd van een bloeiende handel in automobiellichten. Hoe is het mogelijk dat hij zijn tijd en zijn geld aan zulke hersenschimmen vergooit ! »

— Hij denkt dat een tuig « zwaarder dan de lucht » ook kan vliegen. Wat een dwaasheid ! Heeft er ooit iemand een plavei zien vliegen ?

De « idioot » is koppig...

Blériot was op dit ogenblik 34 jaar en hij was werkelijk dol op de luchtvaart. Het was zijn passie. Hij was groot, had een dikke snor en een adelaarsneus. Hij was in de Franse hoofdstad, en ook wel daarbuiten, vooral gekend om het feit dat hij in de loop van één jaar niet minder dan vier vliegtuigen had stuk gemaakt tijdens proefvluchten. Hij gaf zich daarom niet gewonnen en hij hield zich koppig aan de bouw van de eendekker. « De vogel is het model van de machine die eens zal vliegen, zo zei Blériot, en ik heb nog nooit een vogel met twee boven elkaar geplaatste vleugels gezien!»

Hij heeft gelijk !

Op 6 juli 1908 slaagde Blériot er in twee kilometer te vliegen op een hoogte van tien meter. Het volgend jaar vloog hij van Etampes naar Orleans : 41 kilometer in 44 minuten. De luchtvaart ging met reuzenstappen vooruit ! Zes dagen later, op 18 juli 1909, tijdens een meeting te Dover bleef hij 42 minuten in de lucht. Toen Blériot met zijn toestel landde, ontdekte men dat zijn voet verbrand was tot op het been. Het asbest rond de ontsnappingsbuis was afgebrokkeld en de hitte van het metaal had eerst de schoenzool, dan de voet van Blériot verzengd. De heldhaftige piloot had het echter niet willen opgeven. Hij moest met krukken lopen, iets wat helemaal niet van aard was om zijn droom te verwezenlijken... Welke droom ? Wel, Blériot droomde er van per vliegtuig het Kanaal over te steken !

1.000 pond voor de overwinnaar!

De « Daily Mail », een groot Brits dagblad, schonk 1.000 pond voor de piloot die er in zou slagen over het Kanaal van Frankrijk naar Engeland te vliegen. Blériot wou het er op wagen. Het was hem niet zo zeer om het geld te doen dan wel om de eer. Een sportieve en rijke jonge man, Latham, koesterde dezelfde droom. In juli 1909 was hij klaar voor de start. Hij wachtte slechts het mooi weer af om te kunnen vertrekken. Blériot lag intussen te bed met zijn verbrande voet.

Op 19 juli rinkelde de telefoon : « Het is zo ver. Latham is vertrokken. Hij vliegt het Kanaal over. » Blériot verkropte zijn woede en zijn spijt. s' Middags rinkelde de telefoon opnieuw : « Latham is na zestien kilometer vlucht op de golven neergedaald. De anti-torpedoboot « Harpon » heeft hem opgepikt. Hij zat op de rug van zijn pilootzetel en rookte flegmatiek een sigaret ». Blériot heeft veel genegenheid voor Latham, maar toch is hij in de grond blij omdat deze mislukte.

DE OVERWINNING

De voet van Blériot is nog niet genezen, maar hij kan het niet meer uithouden. Hij rijdt naar de kust toe en wacht daar tot de storm over het Kanaal bedaard is. Op 25 juli, te middernacht, wekt Anzini — oud-motorrijder en bouwer van de motor van Blériots eendekker — de zieke : « Louis ! De wind is gevallen ! Sta op, Nu of nooit ! Het is winnen of sterven» !

Blériot kleedt zich haastig aan. Hij giet zeventien liter brandstof in het vliegtuigtankje. Meer kon er niet in...

Het broze vliegtuig uit hout en zeildoek zweeft boven de golven. Het is 4 uur 41 in de morgen. Tweeendertig minuten later en nadat hij 38 kilometer had afgelegd, landt Blériot op de witte rotsen van Dover naast de Franse vlag die Fontaine, redakteur van de « Matin » met twee handen zwaait als een gek.

Toen de held van deze historische raid op de vaste grond sprong, verklaarde hij eenvoudig :

— Ziezo ! Dat heb ik voor elkaar gebracht !

MITTEI AAN HET WERK

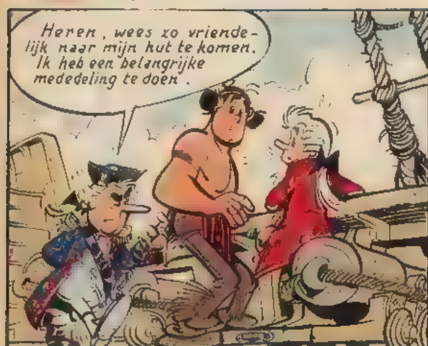
SEDERT vorige week lees je beslist ons nieuw tekenverhaal « De Behekste Klippen ». Hier publiceren wij dan de foto van de tekenaar Mittei. Hij is een nieuweling, wij hopen dat je hem spoedig zult leren kennen en waarderen !

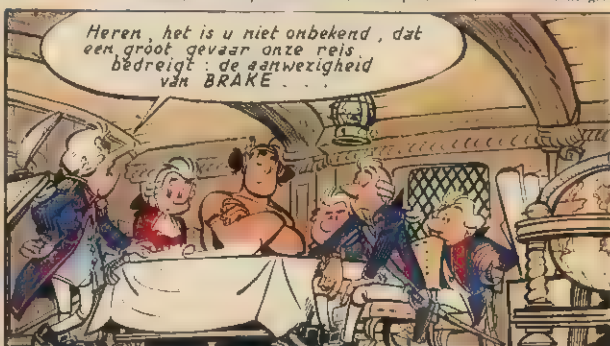


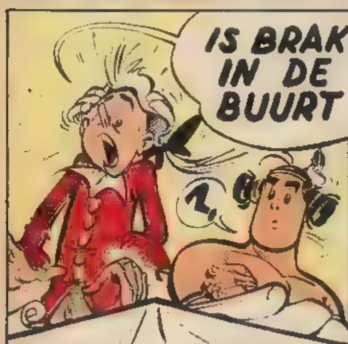


Hoempa Pa

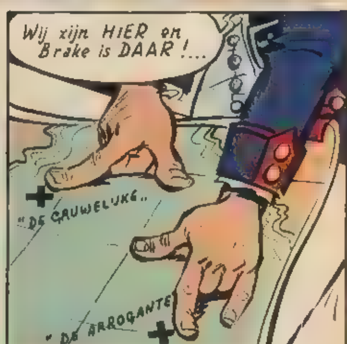
Hoempa Pa heeft besloten « broeders paarden » te halen over de grote plo









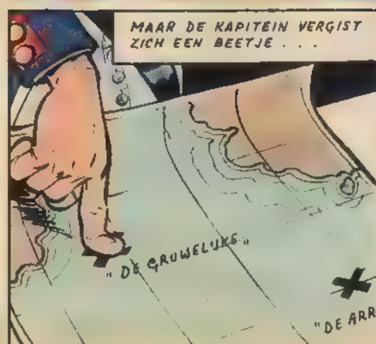


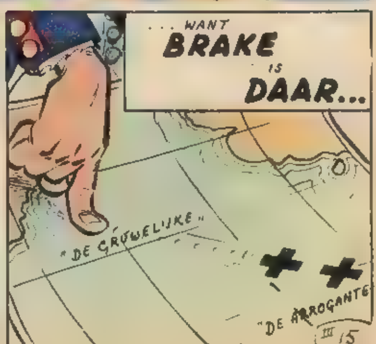




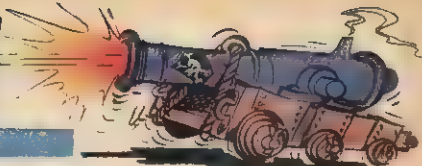








EN DE PIRATEN

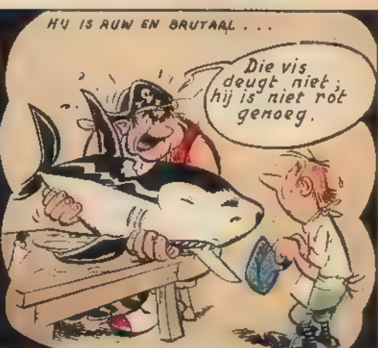


TEKENING UDERZO TEKST GOSCINNY

n gezelschap van Dubbele Scalp is hij ingescheept op de « Arrogante ».



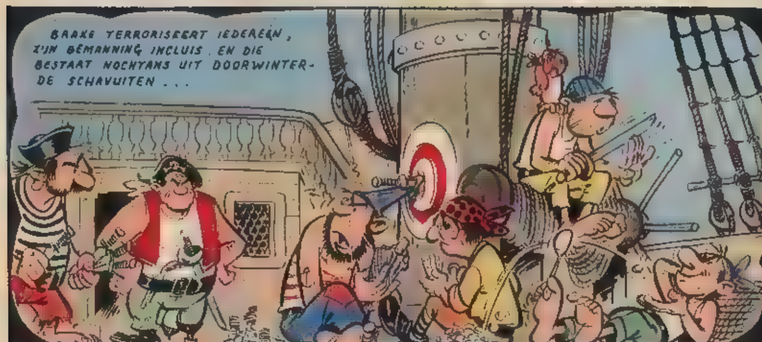


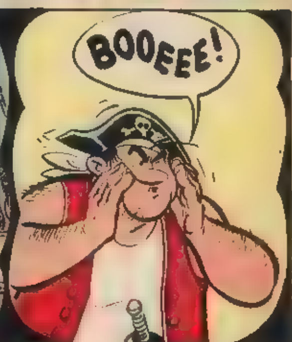


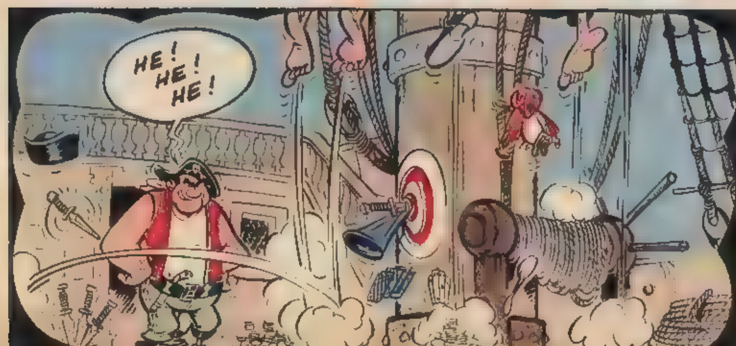














HET RENDEZ-VOUS VAN

3de HOOFDSTUK

De telefoon rinkelt !

JIMMY had niet met een zwakkeling te doen. Zonder ook maar te trachten de revolver die hij had laten vallen op te rapen, plooide Ward de knieën tegen de buik. Hij strekte ze toen Stone een nieuwe aanval waagde, en deze laatste vloog drie meter verder op het tapijt. Dat was dus een drawn.

De twee mannen kwamen tegelijkertijd overeind, een beetje verdoofd van de schok, maar alle twee vast besloten er vlug een einde aan te maken.

De vuist van Ward vertrok het éérst. Het was een vreselijke slag, een slag om een os te vellen. Moest hij zijn doel bereikt hebben, dan ware Jimmy waarschijnlijk in bezwijming gevallen, maar gelukkig had deze laatste de slag kunnen ontwijken en had onmiddellijk geantwoord met een rechtse hoekslag, die met een vreemd dof geluid terecht kwam op het kaakbeen van zijn tegenstander.

Ward was taai. Hij viel niet, hij stelde er zich mee tevreden te grommen en, blazend als een zeehond, twee stappen achteruit te wijken.

Stone wou hem niet de tijd geven op adem te komen, met de vuisten vooruit stormde hij er op los. Maar, op dit ogenblik gebeurde het domme ongeluk... Zijn voet bleef in het tapijt haken, hij struikelde en viel languit op de grond. Een ogenblik later zat hij als het ware vastgeschroefd in twee ijzeren armen. Hij werd met het grootste gemak opgetild en dwars door de kamer geslingerd. Het kontakt van zijn tachtig kilo met de grond was eerder ruw. Jimmy was echter een uitstekend judoka, en hij had haast onbewust zijn val gebroken met het plat van de hand.

Het ogenblik was aangebroken om de beproefde metodes aan te wenden. Ward was zwaarder en in weerwil van zijn leeftijd, bokste hij buitengewoon knap en ook de catch was hem niet vreemd. Er bleef Jimmy alleen de jiu-jitsu over... Steunend op zijn voorarmen katapulteerde de jongeman zich op zijn tegenstander en kwam vlak op diens maag terecht. De twee mannen rolden samen over het tapijt. Het einde van het gevecht was kort.

Jimmy slaagde er in Ward met een klassieke judogreep te immobiliseren en paste vervolgens een onweerstaanbare armgreep toe en een harde slag van de hand op de keeladet. Deze taktiek wierp vruchten af. Toen de jongeman zich hijgend weer oprichtte, begreep hij met één oogopslag dat Ward voor een ruime poos buiten strijd was. De atemi (1) had hem in een diepe slaap gedompeld. Jimmy haalde in de badkamer enkele handdoeken, knevelde daarmee de polsen en de enkels van zijn tegenstander en zette hem dan met de rug tegen de muur. Toen hij daarmee klaar was, stak hij rustig een sigaret op en wachtte tot zijn slachtoffer tot het bewustzijn zou komen.

HET GESPREK TUSSEN DOVEN

In het begin, was er in het gelaat van Ward verbazing te lezen en ook een zekere verontwaardiging die, in andere omstandigheden, beslist komisch zou geweest zijn. Hij keek eerst naar de grond, liet zijn blik van het ene voorwerp naar het andere dwalen, wachtte een tijd en bekeek dan de voeten van Jimmy. Heel langzaam ging zijn blik van de voeten naar het hoofd. Op dit ogenblik maakte de verbazing plaats voor een gehalde woede en een kleine onheilspellende vlam danste in zijn ogen...

— Voel je je beter ? vroeg Stone glimlachend.

De man wou de mond open doen om te antwoorden, maar stelde op hetzelfde moment vast dat hij gekneveld was. Hij veranderde dus van mening en uitte slechts een onverstaanbare vloek.

— Je hebt niet veel konversatie ! zuchtte Steve. Nochtans had ik je een paar kleinigheden te vragen. Eerst en vooral, wie ben je eigenlijk ?

Ward doorstond de blik van Stone zonder een vin te verroeren. Er lag een zekere uitdaging in zijn houding.

— Nu, tot daar toe ! fluisterde Jimmy op spijtige toon. Dan zal ik de grote middelen moeten gebruiken...

Hij raapte de Mauser, die tijdens het gevecht op de grond was gevallen, op en richtte het wapen op zijn tegenstander.

— Je herinnert je toch nog dat deze revolver voorzien is van een geluiddemper en dat het appartement geinsonoriseerd is ? Je hebt het me zelf gezegd !

De grijze ogen van Ward, verborgen achter de zware bril, knipperden niet eens. Hij beschikte over een flinke dosis koelbloedigheid of vatte de dreiging van zijn tegenstander niet ernstig op. De waarheid was, dat Stone er nooit zou hebben kunnen toe besluiten op een weerloze man te schieten. Hij moest echter de indruk geven dat hij tot alles in staat was.

— Het kan me eigenlijk geen zier schelen wie je bent ! Je interesseert me slechts matig. Je gaat me echter vertellen waar de échte Ward zich verscholen houdt en welke naam hij zich op dit ogenblik heeft aangeschaft !...

TUSSEN NEGEN EN TIEN...

Deze vraag wekte enige interesse bij de vijftiger. Hij wierp een scherpe blik op Jimmy, haalde de schouders op en wendde dan de ogen af.

— Uitstekend ! vervolgde Stone. Ik tel tot tien. Indien je volhardt in je stilzwijgen, schiet ik ! Denk vooral niet dat ik enige scrupules heb ten opzichte van een man zoals jij. Ik heb een afkeer voor mensen, die voor een handvol geld bereid zijn een land te vuur en te zwaard te zetten ! EEN... begon Jimmy... TWEE... DRIE...

Ward scheen iets van zijn zelfzekerheid te verliezen. Het was net alsof hij gefascineerd naar de zwarte loop van de revolver staarde, die Jimmy op hem gericht hield en zijn lippen begonnen te trillen.

— VIER... VIJF... ZES...

— En als je me gedood hebt, weet je dan iets meer ? Je bent er immers nu reeds van overtuigd dat ik niet zal spreken !

— ZEVEN... ACHT... NEGEN...

Jimmy aarzelde het laatste cijfer uit te spreken. Zodra TIEN van zijn lippen was gevallen, zou hij zijn nederlaag wel moeten bekennen.

Ward was alles behalve gerust in de zaak. Zijn ogen verraadden angst en zijn adamsappel ging krampachtig en schoksgewijze op en neer. Zijn lichaam trilde, maar zijn zenuwen hielden het uit. Die man was taai. Jimmy was echter niet verplicht de komedie tot het einde te spelen.



SANTIAGO

Spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Jimmy Stone werd naar Santiago gezonden om er een zekere Ward te bespieden, die zal trachten onlusten te zaaien in Chili. Jimmy geeft er zich rekenschap van dat hij niet de échte Ward volgt en dringt het appartement van de pseudo-Ward binnen. Hij wordt echter verrast.

De telefoon rinkelde en verscheurde de zware, drukkende stilte van het appartement. Jimmy schrok en wendde zich naar de telefoon. Zou hij afhaken ?... De angst die duidelijk op het gelaat van Ward te lezen stond, maakte eensklaps plaats voor een uitdrukking van opluchting. Hij zuchtte diep, sloot de ogen en glimlachte. Hij scheen opeens helemaal rustig en kalm.

Jimmy aarzelde nog even. Zonder zijn vijand een moment uit het oog te verliezen, naderde hij de telefoon en nam de hoorn af.

– Hallo ! Ben jij het, Santos ? vroeg een onbekende stem in het Spaans.

– Ja, Santos aan het apparaat, antwoordde Jimmy en trachtte het timbre van zijn stem doffer en dieper te maken.

De man aan het andere einde van de draad antwoordde niet onmiddellijk. Hij zweeg gedurende enkele sekonden als iemand die zich afvraagt of hij wel goed verstaan heeft.

– Ben ik... ben ik wel in het appartement van mijnheer Ward ? vervolgde de stem eindelijk op ongeruste toon.

– Maar ja.

Er volgde een nieuwe stilte, die alleen onderbroken werd door een hijgende ademhaling. Na tien sekonden een zacht geklik. Over de betekenis hiervan kon geen twijfel bestaan. De man had ingehaakt.

Voor Jimmy stond het vast dat de onbekende de stem van Santos niet had herkend. Hij zou natuurlijk komen kijken wat er gaande was en heel waarschijnlijk kwam hij niet alleen. Het was dus maar best deze ongezonde sektor zonder dralen te verlaten.

Jimmy Stone trachtte niet eens meer Ward te intimideren. Hij wist dat dit nutteloos was. Hij doorzocht dus zijn zakken. Uit de portefeuille van Ward haalde hij enkele dokumenten die hem interessant leken. Hij stak ze haastig in zijn zak. Hij zou die later wel aandachtiger bestuderen. Hij rolde een zakdoek op en stak die als een prop in de mond van zijn slachtoffer. Dan maakte hij zich uit de voeten.

Hij draaide de deur op nachtslot en liep dan niet naar beneden zoals iedereen had kunnen verwachten, maar klom de trap op naar de hogergelegen verdieping. Op de overloop van de negende verdieping koos hij een plaats vanwaar hij de eventuele bezoekers voor Ward kon zien. Hij was er van overtuigd dat zijn geduld niet op een harde proef zou gesteld worden.

MIJNHEER WARD ANTWOORDT NIET...

Tien minuten verliepen. De lift ronkte zacht een half dozijn keren. De zevende keer stopte ze op de verdieping van Ward. Twee mannen stapten uit. Jimmy herkende de twee Chilenen die Ward die morgen op het vliegveld van Los Cerrilos waren komen afhalen.

Zij belden aan de deur van hun vriend Santos. Zij drukten lang, zeer lang op de bel, maar het was tevergeefs. Ze verloren hun geduld en bonkten hard op de deur.

— Er is hem beslist iets overkomen ! zei een van de twee mannen. Ik wil er het fijne van weten ! Ga naar beneden en vraag de direkteur iemand te sturen die deze deur kan open doen !

De man verdween dadelijk. De onderhandelingen beneden waren heel zeker moeilijk, want pas na vijf minuten keerde zij terug, in het gezelschap van een waardig personage die zeer verontwaardigd scheen over het gedrag van de twee Chilenen. Toen hij met eigen ogen had vastgesteld dat het niet mogelijk was de deur met normale middelen open te doen, besloot hij er met zichtbare afkeer toe zijn loper te gebruiken. Hij hield er echter aan de volledige verantwoordelijkheid op zich te nemen en ging dus plichtsgetrouw het appartement binnen. De twee Chilenen volgden hem op de hielen. Jimmy glimlachte in zijn baard. Hij kon zich goed indenken welke scène er nu zou volgen. Hij wist ook dat Ward tevoren, haast stikkend van machteloze woede, woeste blikken in de richting van de deur had geworpen waarop zijn vrienden hamerden.

De hotelbediende kwam eerst buiten. Hij scheen vreselijk ontdaan en wierp de twee armen in de lucht als om de hemel tot getuige te roepen. Drie minuten later verscheen Santos, gevolgd door de twee Chilenen, die zijn koffers droegen. De pseudo-Ward zag er helemaal niet dapper uit... Ze stapten in de lift zonder een woord te spreken.

Jimmy stak een sigaret op en liep langzaam de trap af. Hij wist dat Santos en zijn gezellen beneden een klein oponthoud zouden hebben, vermits zij de rekening moesten betalen. Zij zouden hem niet kunnen ontsnappen.

In de hall, waar ondanks het gevorderd uur nog veel mensen waren, bemerkte hij het drietal dat naar de draaideur liep. Hij volgde hen op de voet.

. . . .

Jimmy stapte in een taxi en vroeg aan de chauffeur de Cadillac, waarin Santos en zijn vrienden hadden plaats genomen, te volgen. Jimmy had geluk. De chauffeur bestuurde zijn karretje met brio. Het avontuur beviel hem, want hij loodste zijn oude Chevrolet zo handig door de rij privéwagens, autobussen en bromfietsen, alsof hij een minicar bestuurde.

De drie mannen hadden helemaal niet gemerkt dat zij gevolgd werden. Zij hielden het beslist ook niet voor mogelijk dat de aanrander van Santos rustig in het hotel zou gebleven zijn... Zij reden nu over een belangrijk kruispunt van de calle San Diego in de richting van Rancagua toen het verkeerslicht oranje werd. De taxichauffeur aarzelde...

— Rij door ! Ik neem alles op mij ! Rij door ! Laat ze niet ontsnappen !... riep Jimmy Stone.

De chauffeur duwde op het gaspedaal. De Chevrolet sprong vooruit. Op hetzelfde moment hoorde Stone rechts van hem een vreselijk remgeknars...



(1) Een jiu-jitsugreep die, toegepast op bepaalde plaatsen van het lichaam, de tegenstander een tijdlang kan verlammen.

(WORDT VOORTGEZET)



DE AVONTUREN VAN POM EN

ALARM IN H

Opgehitst door zijn impresario, doet Allan alles wat mogeli







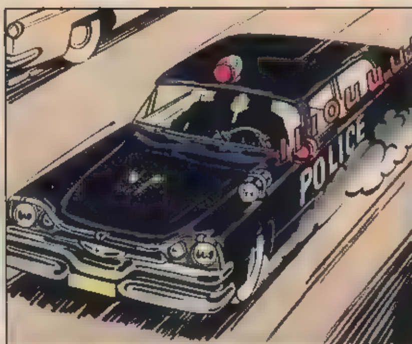


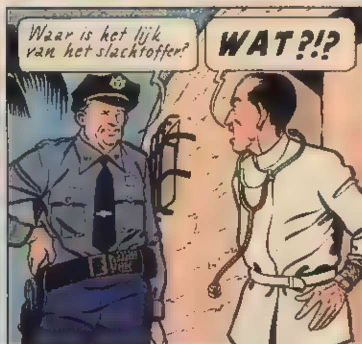


















ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES DAN

TEDDY DOOR FRANS CRAENHALS

OLLYWOOD!



s om de goede reputatie van Teddy in het gedrang te brengen. .

Alleen Tarass Boelba heeft een voorgevoel van het dreigend onheil. Hij vraagt zich af waarom Allan plotseling zoveel genegenheid toont voor Teddy.

Ik heb geen vertrouwen in die kerel! Je gaat er te veel mee om!

Toch niet, Tarass! Hij is een grapjas, maar in de grond toch een flinke jongen, hoor!

Op dat moment...

Hallo, Teddy!.. Kom je?

Pas op, Teddy! Vergeet niet wat ik je gezegd heb!

Je mag op me rekenen!

Enkele minuten later...

Blijf voor deze winkel staan, John, en haal me een kleurenfilm. Ik zou een foto willen maken!

Ja, mijnheer Allan!

Ik heb er reeds lang zin in eens met deze wagen te rijden!

Maar, Allan...

Wat? De jongens hebben me beet genomen... Nu krijg ik van mijnheer Evans een fameuze uitbrander!

Een pracht van een motor! Ik zou graag het maximum uit deze wagen willen halen!

Kalmpjes aan!

Plotseling...

Kijk, Teddy, de oude gek!

Larry Brighton!

Wenst u een liftje, mijnheer Brighton? Wij gaan naar Sherman Oaks!

O.K.: Ik heb een afspraak in Studio-City!

Maar op dat moment drukt Allan uit volle kracht op het gaspedaal...

22

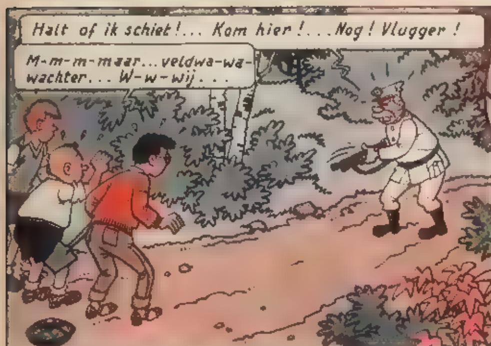
(Wordt voortgezet.)

AN DEZELFDE AUTEUR: « DE ZWARTE TALISMAN »



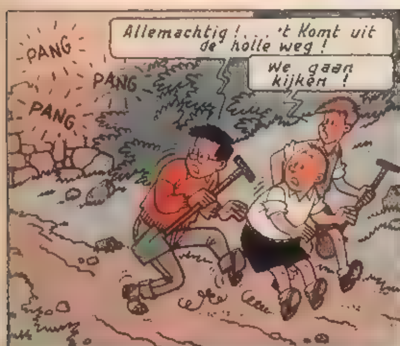
DE ZOETWATER

Vik, Dik en Mik komen in de « gevaarlijke zone », in een





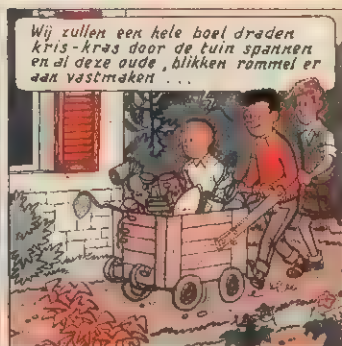


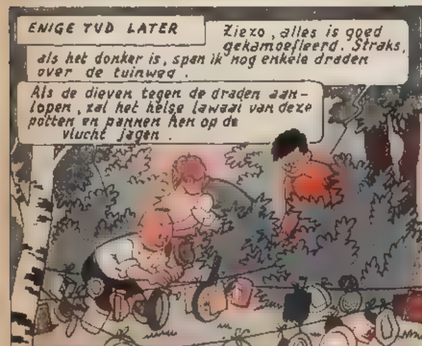
















-PIRATEN

DOOR

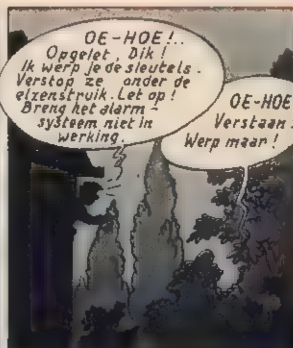
BOB DE MOOR.



... mijnen liggen. De veldwachter rukt zich de haren uit het hoofd...



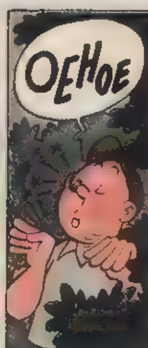








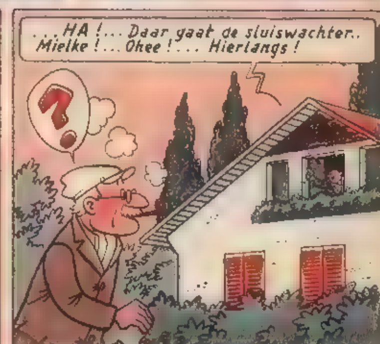






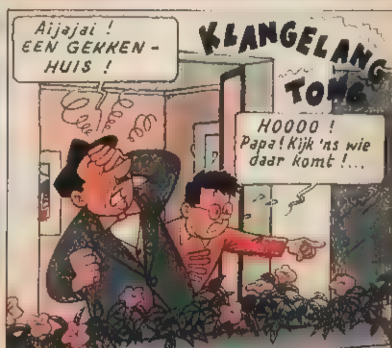














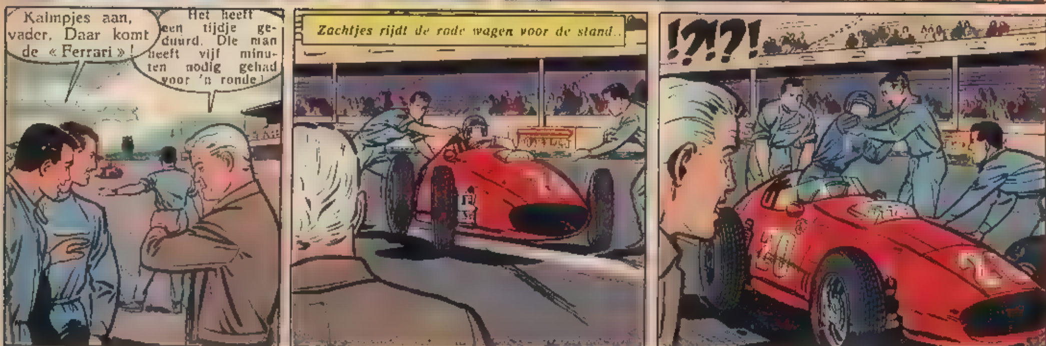
MICHEL VAILLANT tegen DE GEMASK

Tijdens een proefrit verschijnt er een « nieuwe » gemaskerde ra





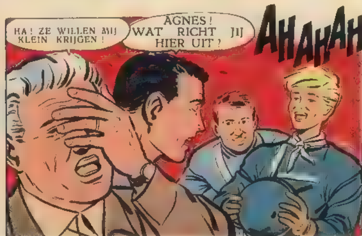




...ERDE RACER!



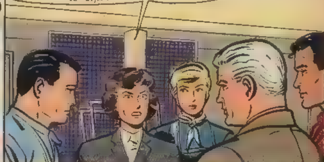
...de renbaan. De familie Vaillant staat met open mond te kijken...









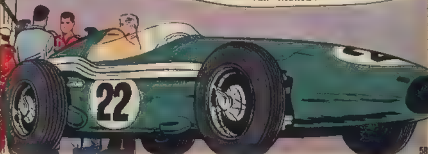












(Wordt voortgezet.)

...GRATON OP PRIJS STELT, LEES DAN: «LEVE DE SPORT»



DE BEEHEEKS

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN SCHEEP

De kapitein van de « Meermin » vertelt zijn avontur









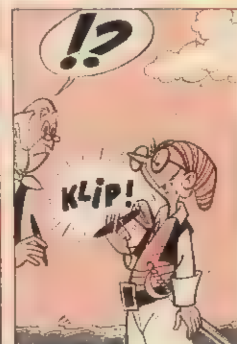


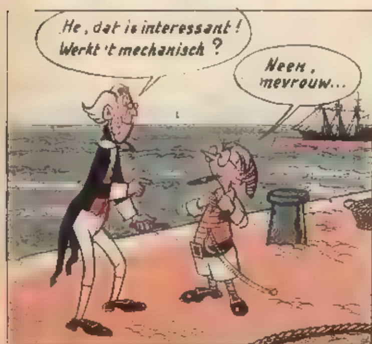












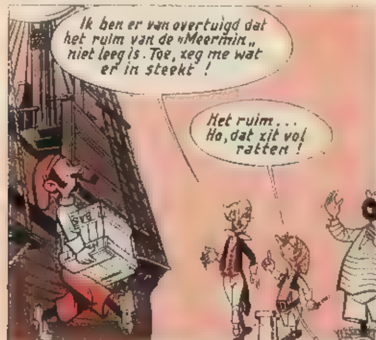




TE KLIPPEN

SMAATJE ROL door MITTÉÏ - Tekst : Greg

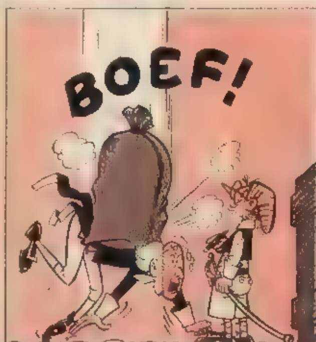
meester Havermans, reder van het schip.

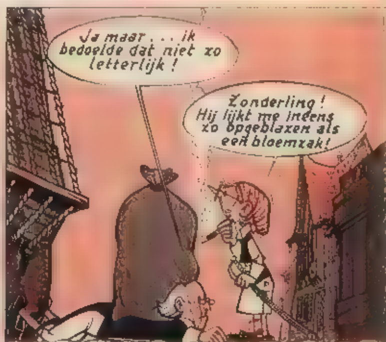


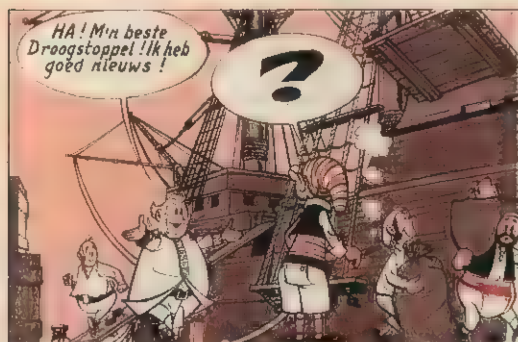






















De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

DE HOND VAN ABSAROKA

























Jack Diamond vond een gewonde hond. Een klant van de drugstore van Bridger schijnt de hond te kennen...

door L. en F. FUNCKEN





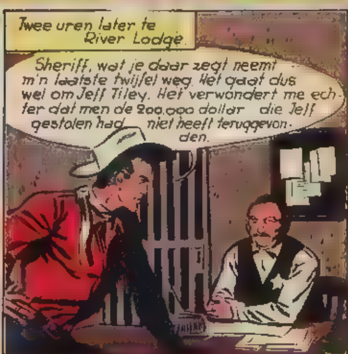




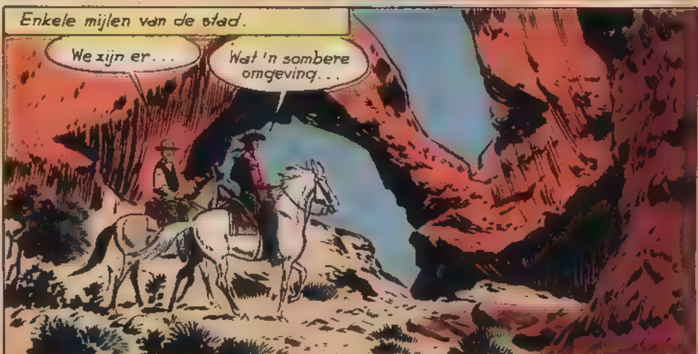












De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DEEMSTERING

MET de Spaanse Successieoorlog begint de deemstering van de Zonnekoning. Gedurende twaalf jaar zal Lodewijk XIV trachten het hoofd te bieden aan de Oostenrijk-Engelse legers. Zijn poging de Spaanse kroon te bewaren voor zijn kleinzoon Philip V van Anjou zal hem uitputten. Lodewijk XIV slaagde gedeeltelijk in zijn opzet, vermits de Bourbons te Madrid regeerden tot in 1931. Hij zal er echter vooral in gelukken Frankrijk totaal uit te putten. Hij zal de nederlaag kennen, maar sterven als een groot heerser.



1. — DE HERTOG VAN MARLBOROUGH

JOHN CHURCHILL, hertog van Marlborough, was beslist een nachtmerrie voor Lodewijk XIV. Hij had van de Hollanders de opdracht gekregen Limburg te verdedigen. Hij trok naar Duitsland en bracht de verbinding tot stand met de legers van Eugeen van Savoie. Zij hakten het Franse leger in 1704 te Hoechstaedt in de pan, de Fransen spreken over de slag van Blenheim. Tegenover deze twee briljante veldheren, kon Frankrijk slechts militairen van middelmatig gehalte opstellen: Villars, Vendôme, Villeroi. Deze laatste was werkelijk beneden peil. Drie V's; de initialen zijn wreed! Men zou sterk overdrijven moest men hen « de drie overwinnaars » heten!



2. — RAMPEN

PHILIPS V werd uit Madrid verdreven en zijn rivaal, aartshertog Karel, riep zich uit tot koning van Spanje onder de naam Karel III, in afwachting dat hij keizer zou worden onder de naam Karel VI. In België werd Villeroi verslagen te Ramillies, Vendôme te Oudenaarde en Villars te Malplaquet. De winter van het jaar 1709 was een van de vreselijkste in de geschiedenis van het Westen. Te Parijs alleen stierven 30.000 mensen van mizerie!



3. — VERDRIET

IN 1711 stierf de kroonprins van Frankrijk. In 1712 zag Lodewijk XIV zijn kleinzoon sterven, de hertog van Boergondië, evenals de hertogin van Boergondië, en twee van hun zonen. In 1714 stierf de hertog van Berry, broer van de hertog van Boergondië. Zij stierven allen aan een geheimzinnige ziekte. Toen bleef Lodewijk XIV als enige erfgenaam zijn achterkleinzoon over, die nog maar vier jaar was. Lodewijk XIV verdroeg dit verdriet met stoïcijnse gelatenheid...



4. — DE VERDRAGEN

OP 24 juli 1712 leverde Villars te Denain met zijn dragonders een episch gevecht en versloeg prins Eugeen van Savoie. In 1713 werd de Vrede van Utrecht gesloten. Philips V bleef koning van Spanje, maar hij stond aan Karel VI Milaan af, het koninkrijk Napels en de Zuid-Nederlanden. België kwam dus onder Oostenrijks gezag. Engeland behield Gibraltar. In 1714 aanvaardde Karel VI te Rastatt wat men hem aanbood. In 1715 sloot hij te Antwerpen het Barrière-traktaat, waarbij Hollandse garnizoenen in België op acht versterkte plaatsen waren toegelaten.



5. — 1 SEPTEMBER 1715...

DE Zonnekoning stierf met vorstelijke waardigheid. Hij was zevenenzeventig jaar oud. Heel de wereld fluisterde: « De koning is dood ». Men wist nog niet dat met hem ook het tijdperk van de absolute monarchie stierf, men wist alleen dat hij een zeer groot vorst was geweest. Massillon begon zijn lijkrede echter als volgt: « God alléén is groot! »

(Wordt voortgezet.)



RAAP DE HANDSCHOEN OP !

Nr 16 Het raadsel van de tweelingbroers

DIE morgen kreeg ik een telefoontje van mijn vriend Baardemakers.

— Hallo! Rik Ringers? Kan je onmiddellijk komen? Ik heb hier een ingewikkeld geval...

Tien minuten later was ik reeds bij hem.

— Ga zitten, zei Baardemakers, en luister naar de geschiedenis... Mijnheer Richards werd bestolen. Een van zijn twee neven, John en Thomas, hebben hem, onder bedreiging van een revolver, van zijn portefeuille beroofd.

— En waar gebeurde dit?

— Op het jacht van Richards, dat hier aan de kaai gemeerd ligt. De dief nam de portefeuille en sloot zijn oom daarna in een kast op.

— En heeft Richards de dief gezien?

— Natuurlijk!

— Dus weet hij ook wie de dief is?

— Het is veel ingewikkelder dan dat, kreunde Baardemakers. John en Thomas zijn tweelingbroers en gelijken op elkaar als twee druppels water. Het enige verschil tussen hen is, dat THOMAS EEN BRIL DRAAGT OMDAT HIJ ERG BIJZIEND IS!

— En droeg de dief een bril?

— Ja, en daarom meende Richards dat Thomas schuldig was.

— En waar was Thomas op het ogenblik dat de diefstal werd gepleegd?

— In zijn hut. Hij beweert dat hij, zoals iedere namiddag, een dutje deed. Naar zijn zeggen werd hij wakker om tien minuten na drie uur... Hij zei ook dat hij HEEFT GEZIEN hoe laat het was op de toren van de Sint-Anna kerk. Die kerk ziet men van op de kaai...

— En waar was John?

— Hij zegt dat hij in de biblioteek was en las... Er zijn geen getuigen om te bewijzen dat John en Thomas de waarheid spreken.

— En zij zeggen alle twee dat zij onschuldig zijn!

— Zij loochenen iedere schuld en... zij beschuldigen elkaar... John zegt dat Thomas de dief is, maar Thomas geeft een andere uitleg. Hij zegt: « Ik heb vastgesteld dat mijn bril die ik naast mij op de tafel had gelegd, verdwenen was. John heeft die weggenomen terwijl ik sliep en liet zich in de ogen van oom Richards voor mij doorgaan... »

— Dat is inderdaad ingewikkeld, zei ik. En om welk uur geschiedde de diefstal juist?

— Richard zegt dat het vijf minuten na drie uur was...

— Zo... En hoe kwam Richards weer uit de kast?

— John heeft hem bevrijd. Deze laatste ging de hut van zijn oom binnen en hoorde dat er hard op de deur van de kast werd geklopt. Hij ontgrendelde de deur...

— En hoe laat was het toen juist?

— Twintig minuten na drie uur.

Enkele minuten later riep ik:

— Kommissaris, ik ken de schuldige! Kijk zelf nog eens naar het uur opgegeven door de twee verdachten en door mijnheer Richards en je zal het vinden. HET RAADSEL ZIT HEM IN HET UUR!

Wie is de dief, John of Thomas en waarom?

RIK RINGERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK

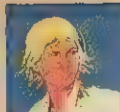
BESTE VRIENDEN,

Hartelijk dank voor jullie vriendelijke brieven en voor jullie buitengewoon knappe oplossingen. Ik kan alweer enkele scherpzinnige detectives hartelijk feliciteren en welkom heten in de grote « speurdersfamilie ». Roland Masyn uit Brugge kreeg z'n kaart evenals Hedwig van den Bossche uit Zottegem, Gilbert de Herdt uit Berchem/Antwerpen.

Bravo Guido van Hoof en Harry van Ael. Nog een paar juiste antwoorden en jullie krijgen een kaart van Amateur-Detective!

P.S. — Wie wordt de éérste vrouwelijke detective? Er zijn talrijke kandidaten, maar tot nog toe kon ik geen enkele kaart geven. Moed houden, meisjes!

Rik



DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Op het ogenblik dat de heer van Saint-Malo in het huwelijk wil treden met Anna, verschijnt de ware heer van Saint-Guirrec...













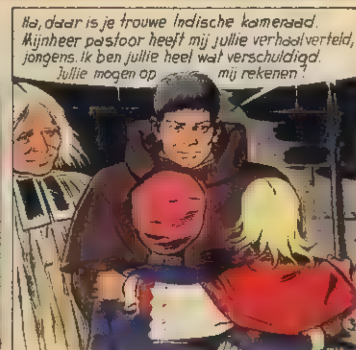












(Wordt voortgezet.)



De ene sport verjaagt de andere, door Camille Fichefet

Basket ball



EN jonge geneesheer, Naismith, uit Springfield, in Massachussets, meende in 1890 dat het zó niet langer kon gaan. Iedere week moest hij talrijke studenten verzorgen met gebroken benen, gebroken armen, bezeerde ribben, en wat weet ik meer.

De oorzaak van al deze ongelukken was meestal : het Amerikaans voetbal. Het Amerikaans voetbal, dat met ons voetbalspel niets gemeen heeft, is een soort van kombinatie van rugby en catch. Te dien tijde beoefende men deze sport op een bijzonder brutale wijze. Wat deed Dr Naismith ? Hij ging de direkteur van het kollege van Springfield opzoeken en kon er deze laatste van overtuigen, dat deze brutale sport moest verboden worden.

En dan ?... Je vraagt je misschien af of het geen vergissing is te praten over het Amerikaans voetbal onder de titel basketball. Even geduld, ik ben er haast. De jonge geneesheer begreep dat de verboden sport moest vervangen worden door een andere sport. Hijzelf vond het basketball uit. Het werd in de Verenigde Staten voor het eerst gespeeld in 1891 en kende onmiddellijk een groot sukses. Het nieuw spel waaide naar Frankrijk over in 1911. Even later zag men het ook in België. De gymnastiekleraar Emile Raeckels was de eerste om deze nieuwe sport in heel het land aan te leren.

De regels van het basketball bleven echter vaag en zeer elastisch tot in 1927, toen Tensen de Belgische Federatie stichtte. Tensen vroeg aan de Franse sportleiders de juiste reglementen van het spel en ontving een boekdeel dikker dan ons huidig telefoonboek !

Thans werden al deze spelregels vastgelegd en geresumeerd tot een boekje... Maar het is toch onmogelijk je hier al de punten van het reglement op te sommen. De kleine geschiedenis van de jonge geneesheer uit Springfield heeft je echter reeds aan het verstand gebracht, dat basketball een grote, belangrijke kwaliteit heeft : *het is geen brutale sport*. Het is een zeer snelle, zeer atletische sport, men moet snel kunnen lopen en hoog kunnen springen ! Het is een sport die een flink geoefend oog en een grote nauwkeurigheid eist. Ze vraagt ook een grote zelfbeheersing. Je weet waar het om gaat, want je hebt natuurlijk reeds een basketball match gezien : Je moet de bal in de ring van het vijandelijk kamp werpen.

Het basketballveld meet 26 meter op 14 meter. Dat lijkt niet erg groot, maar je moet een paar keren deze sport hebben beoefend, om te weten dat men van dat voortdurend lopen in alle richtingen heel erg moe kan worden. Basketball heeft nog een ander groot voordeel. Wanneer je voelt dat je niet meer kan en dat je even moet op adem komen, dan sta je je plaats af aan je ploegmaat. De regels van het basketballspel laten zulks toe.

Je moet dus vlug wezen, handig, met je longen moet alles in orde zijn. Bovendien moet je ploeggeest hebben. Wanneer je over al deze eigenschappen beschikt, ben je nog geen vedette van het basketball indien... je klein bent. Inderdaad, de ringen staan op 3.05 meter van de grond.

Om je eigen ring te verdedigen en de bal vlug en goed in de ring van de tegenpartij te werpen, is het een voordeel wanneer je groot bent. In de beste basketballploegen ter wereld (U.S.S.R. en Ver. St.) meet geen enkele speler minder dan 1.85 meter. De vedette van de ploegen, die welke het best in de ring kan mikken, is meer dan twee meter...

Laat je echter niet ontmoedigen wanneer je klein bent !

In ons land zijn er zo wat 17.000 basketbalspelers en daar tussen vindt men er zowel grote als kleine. Ik wil er tevens de nadruk op leggen dat de Koreanen en de Chinezen uitstekende basketballspelers zijn en dat zij nauwelijks 1,60 meter bereiken.

Mocht je zelf op dit ogenblik slechts 1,50 meter meten, speel dan tóch basketball, want je weet het, wie aan sport doet, die groeit !

J. Fichefet



EEN ZACHT ONTWAKEN



TE Chicago werd een nieuw model van bed in de handel gebracht. Dank zij een zeer vernuftig mechanisme, wordt de slaper automatisch gewekt op het door hem gewenste uur. Zodra dit uur slaat, begint er een radio zachtjes te spelen en het bed gaat omhoog. De slaper zit dan meteen rechtop en wordt door de muziek gewekt.

HET NIES-HOUT

TELKENS een parochiaan op de eerste bank in een bepaalde kerk van Yorkshire ging zitten, begon hij te niezen. Men meende eerst dat de bank in de tocht geplaatst was en men sloot alle deuren zorgvuldig. Men stopte ook de barsten in de muren van de kerk toe. Maar, het niezen ging voort. Op zekere dag, toen een man zo'n niesbui kreeg, zat er een scheikundige in de kerk en hij ontdekte het niesgeheim. Hij onderzocht de bank zorgvuldig en kwam tot de vaststelling, dat ze gemaakt was uit een zekere soort hout afkomstig uit Afrika. Wanneer dit hout in aanraking komt met de warmte



uoor het menselijk lichaam uitgestraald, wasemt het prikkelende dampen uit die niesbuien verwekken. Men heeft de bank buiten gezet en het niezen in de kerk is gedaan.

TE ZWAAR



IN Engeland werd er een elektronische termometer uitgevonden die de lichaamstemperatuur aangeeft van zodra hij de huid van de zieke raakt. Heel praktisch, zou men menen, vooral in ziekenhuizen. Maar... er is een grote maar ! Het termometertje weegt zo maar eventjes 2 kg !

* * *

LEKKER KOEL

PROFESSOR D. H. Robey ver... gekend meteoroloog, is van mening dat de vliegende schotels waarover men dezer dagen weer veel spreekt (dat doet men in de komkommertijd gewoonlijk) uit ijs zijn gemaakt. Dat ijs zou kosmisch ijs zijn, afkomstig van kometen die op mysterieuze wijze ontploft zijn. Zo'n ijsschoteltje zouden wij bij deze hitte wel kunnen gebruiken.



De Profeet



DE dominee van een kleine stad uit Pennsylvania maakte zich boos tijdens zijn sermoen en zei, dat het hemels vuur de alkoholstokers zou straffen. En zo geschiedde het... Twee dagen later werd de fabriek van een van de alkoholdistilleerders in asse gelegd door de brand. De bliksem was er ingeslagen!

De man is woedend en eist schadevergoeding van de dominee.

VAN EEN BRITS STUDENT DIE LEVENDE MUIZEN AT...



IK wed er om dat jij niet bekwaam bent vijf levende muizen achter elkaar in te slikken », zei een student tot Eddie Clark, een van zijn kameraden-studenten uit Birmingham. Clark raapte de handschoen op... d.w.z. de muizen, en zonder verpinken at hij er zeven levende op! Toen hij uit het ziekenhuis ontslagen werd, moest hij voor de rechtbank verschijnen, beschuldigd van wreedheid tegenover de dieren...

Een vraagje: Hoe zit het met de studies van die student?

WEEG JE KALORIEEN !

IN de Verenigde Staten wordt er een « kalorieënteller » verkocht. Op het apparaat staan een aantal knopen die korresponderen met een bepaalde voedingswaar. Wanneer men op de knop duwt, dan verschijnt het aantal kalorieën van die bepaalde voedingswaar op een plaatje. Men kan dus zijn dagelijks menu « wetenschappelijk » samenstellen. Je moet nu alleen nog maar weten, hoeveel kalorieën je iedere dag mag verorberen!

DE CHINESE SHERLOCK HOLMES IS DOOD

Dr Fu Manchu is dood. Na Sherlock Holmes was hij beslist een van de beroemdste romanfiguren van het Engels taalgebied. Zijn geestelijke vader Sax Rohmer had beslist zoveel verbeelding als Doyle en, evenals deze laatste, heeft hij tweemaal getracht zijn dokter Fu Manchu, uit de circulatie te doen verdwijnen. Zijn uitgever was het daarmee echter helemaal niet eens en smeekte telkens Fu Manchu te doen verrijzen. Een Amerikaanse firma kocht het recht, om deze held voor cinema en televisie te gebruiken voor niet minder dan 150 miljoen! Sax Rohmer was, naar men ons vertelt, een heel zonderling man. Hij hield zich met spiritisme bezig en met Oosterse magie. Niemand wist hoe oud hij juist was en uit de archieven van zijn geboortestad Birmingham, verdwenen zijn naam en geboortedatum op geheimzinnige wijze. Dr Fu Manchu is dood, de legende van Sax Rohmer begint.

MOET JAMES Z'N HOED OPETEN ?

JAMES MITCHELL, staatssecretaris ... bonden aan het Ministerie van Arb... (Ver. Staten), verklaarde plechtig, dat hij z'n hoed zou opeten, indien er in de maand oktober in de Ver. Staten méér dan drie miljoen werklozen zouden zijn. Op dit ogenblik zijn er zo wat 3.500.000. De specialisten zijn van oordeel, dat James Mitchell op 1 oktober z'n hoed zal moeten opeten. Sm... kelijk, James!

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. —
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland :	KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo :	KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk :	DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1e
Zwitserland :	INTERPRESS S. A., 1, rue Bean-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. :	PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00



Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

In het Lamaklooster kijken de monniken naar het onweer in het gebergte...

























(Wordt voortgezet.)